

[Poulsgaard]

reducere personaleforbruget, og hvis det er tilfældet, kan jeg da kun ønske regeringen lykke og held med disse anstrengelser. Men lad os se, hvordan det går; fremskridtspartiet vil i hvert fald holde øje med den sag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg forstår godt, at hr. Poulsgaard har lyst til at følge denne taludvikling også i den kommende tid, men det er ikke således, at personaletallet er steget under firkloverregeringen, tværtimod, for fra 1983 til 1985 er der et samlet fald i antallet af offentligt ansatte på ca. 12.000, og følger vi den linje, som jeg nævnte før, frem til 1988, skulle der blive tale om et samlet fald på i alt 35.000. Det mener vi er en god udvikling, men den er – og det bør den også være – moderat, og den forudsætter, at det offentliges service stort set kan fastholdes, fordi vi jo efterhånden tager så mange moderne tekniske hjælpemidler i brug.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1152

2) Til *industriministeren* af:

Kaj Poulsen (S):

»Kan ministeren bekræfte forlydender i dagspressen om, at Aalborg Værft er gået glip af en skibsordre på 2 mia kr., fordi ministeren ikke har ønsket at fjerne kravet om en sikkerhedsstillelse på 90 mill. kr.?«

Skriftlig begrundelse

Forlydender i dagspressen siger, at ministeren ikke har villet medvirke positivt til at ændre kravet om garantistillelse, hvilket sandsynligvis vil betyde, at 2.000–3.000 arbejdspladser kommer i fare på Aalborg Værft og hos underleverandørerne.

Kaj Poulsen (S):

Jeg har stillet spørgsmålet på baggrund af de forlydender, der har været i dagspressen om, at Aalborg Værft mistede en skibsordre på 2 mia kr., fordi ministeren og hans apparat ikke var villige til at fjerne kravet om en garantistillelse på 90 mill. kr. Paradoksalt nok kom denne meddelelse fra Aalborg Værft samme dag, som jeg fik mit svar fra

ministeren om, hvad han ville gøre for skibsværftsindustrien i Danmark, og hvor vi fik det traditionelle svar, at regeringens økonomiske politik ville klare alle problemer på dette område.

Det værste ved den sag er, at der ikke kunne være nogen tvivl om, at regeringen, da folketinget sidste år lavede leasingindgrebet, måtte se at få ændret finansieringsreglerne, således at dansk skibsværftsindustri ikke ville lide alvorlig skade ved det indgreb. Jeg kan konstatere, at regeringen intet har gjort indtil nu, og derfor synes jeg, det er afgørende, at vi nu får klaring på, hvad det er, der foregår.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan ikke bekræfte de forlydender i dagspressen, som hr. Kaj Poulsen henviser til. I overensstemmelse med sædvanlig praksis har Aalborg Værft ansøgt eksportkreditrådet om garantidækning i tilfælde af salg af to krydstogtskibe til en græsk reder. Ansøgningen har været behandlet adskillige gange i eksportkreditrådet, der senest den 1. april 1985 har givet værftet tilsagn om at dække en så stor del af den kommercielle risiko, som man anså det for forsvarligt under hensyn til, at eksportkreditrådets eventuelle tab skal afholdes af de risikopræmier, som betales af danske eksportører.

I løbet af kontraktforhandlingerne har der været arbejdet med flere forskellige finansieringsmodeller. På et tidspunkt i handlingsforløbet ønskede Aalborg Værft en forhøjelse af eksportkreditrådets garantitilsagn, og eksportkreditrådet erklærede sig under hensyn til ordrens store betydning for værftet villig til inden for et fastsat maksimum at forøge sit tilsagn i samme omfang, som det ville være muligt for værftet at opnå garantidækning på det private forsikringsmarked. Eksportkreditrådet lagde vægt på, at der i forbindelse med risikoforøgelsen fandt en vurdering sted på det private forsikringsmarked. Jeg gør opmærksom på, at denne private garantidækning skulle stilles over for långiver og supplere eksportkreditrådets forøgede garantidækning.

Eksportkreditrådet har oplyst, at Aalborg Værft har bekræftet, at forhandlingerne om de pågældende kontrakter er afbrudt. Det er ikke muligt at henføre årsagen hertil til et enkelt punkt i den meget komplicerede fi-